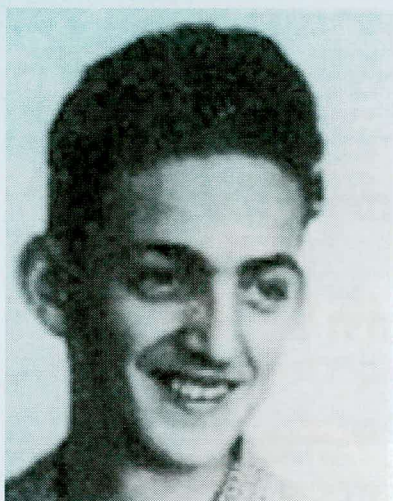

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

רב סמל אמנון בנימוביץ ז"ל

בן מרים ויהודה

נולד בירושלים

בתאריך ח' באדר תש"א, 7/3/1941

התגורר בירושלים

התגייס באוגוסט 1959

שרת בחיל הכללי

נפל בעת מילוי תפקידו בשרותו

כ"א בתשרי תשל"ד, 17/10/1973

נקבר בהר הרצל

אזור: ה חלקה: 1 שורה: 2 קבר: 15

הותיר אחריו הורים ושני אחים

בן 32 בנופלו

קורות חיים

אמנון, בן מרים ויהודה, נולד ביום ח' באדר תש"א (7.3.1941) בירושלים. את לימודיו היסודיים סיים בבית-הספר "תחכמוני" בירושלים. אחרי-כן סיים את לימודיו התיכוניים בבית-הספר "בית-הכרם" בירושלים. אמנון היה תלמיד מצטיין גם בלימודים היסודיים וגם בלימודים התיכוניים, וזכה במלגות לימודים. בבית-הספר כתב אמנון חיבורים רבים, שהצטיינו ביכולת הבעה מעולה. נוסף לכושר ההבעה בכתב ניחן אמנון גם בכושר הבעה בעל-פה, ודיבורו היה שנון ומבריק. הוא היה חניך, וברבות הימים אף מדריך, בבית-הנוער בירושלים. שם קנה את רוב חבריו, ויצר קשרים הדוקים וכנים עם חבריו לקבוצה. כבר מגיל צעיר אהב אמנון להתרועע עם אנשים. אחד מתחביביו היה משחק השחמט, והוא היה אלוף בית-

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

הנוער במשחק זה. מתוך פעילותו בבית-הנוער התפתחה גם אהבתו לעבודה ציבורית, לצד אהבתו לאומנויות וליופי בכלל. גידולו וחינוכו בירושלים הפכו אותו לאוהב מושבע של העיר, והוא לא היה מוכן להחליפה בכל עיר אחרת. אחרי-כן התפתחה אהבה זו לאהבת הארץ כולה ולתשוקה להכירה היטב ולתור אותה כולה.

אמנון גויס לצה"ל בראשית אוגוסט 1959 והוצב ליחידת חינוך. לאחר הטירונות ולאחר שהשתלם בקורס שלישות היה אמנון מדריך בקורסים שלישות בצה"ל, תפקיד שעשה בהצלחה רבה. בראשית פברואר 1962 התנדב לצבא הקבע, למשך כחצי שנה. בתקופת שירותו החל אמנון להכיר את ארץ-ישראל, למד לאהוב אותה - ואהבה זו כבשה את כל-כולו. הוא החל לתור אותה לאורכה ולרוחבה ועד מהרה הפך לאחד המשוטטים הידועים והמומחים בארץ. לפני תום שירותו הצבאי החל אמנון ללמוד באופן סדיר בקורסים לידיעת הארץ, ומשסיים ניתנה לו תעודת מדריך-מוסמך.

לאחר ששוחרר היה נקרא לתקופות של שירות מילואים פעיל, והוסב מתפקידו הקודם לתפקיד של מדריך לידיעת-הארץ. אמנון הוזמן לעבוד במשרד-העבודה בתחום ארגון ושיטות. הודות לכישוריו וליכולתו הרבה, מונה אמנון כסגן מנהל המחלקה בירושלים. אולם למרות קידומו המהיר וסיכויי ההתקדמות בעתיד, לא יכול אמנון לשבת במשרד סגור. הוא עזב את מקום עבודתו הבטוח והחל ללמוד באוניברסיטה העברית בירושלים, בחוגים לארכיאולוגיה והיסטוריה, שתאמו את שאיפתו לידע בנושאי ארץ-ישראל. אך מתוך קוצר-רוחו הפסיק את הלימודים בשנה השלישית, וחזר לדרכים. הוא אהב את הארץ יותר מכל - ולכן העדיף להכירה באמצעות רגליו ולא באמצעות הרצאות יבשות. הוא החל לעבוד כמדריך לידיעת הארץ, והדריך בעיקר נוער, חיילים ומפקדים בצה"ל. עקב הצלחתו העצומה בתפקיד זה, הועבר אמנון במסגרת שירות המילואים למדור לידיעת הארץ. אמנון היה צלם חובב, ובעיקר צילום שקופיות. במסעותיו הרבים ברחבי הארץ צילם כעשרת אלפים שקופיות שנושאו ידיעת הארץ, ובהן גם שקופיות מקצועיות. הוא השתתף במסעות ובסיורים מיוחדים רבים, והיה הצלם של משלחת החפירות בממשית. מלבד אוסף השקופיות העצום שלו, היה לאמנון גם אוסף של מאות ספרים בתחום ידיעת הארץ. בשנה שלפני פרוץ מלחמת יום-הכיפורים התכונן אמנון להשלים את לימודיו ולחזור להיות מורה-דרך ברמה

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

גבוהה ומוכרת. ביום כ"א בתשרי תשל"ד (17.10.1973), בשעת תדרוך חיילים לקראת הפריצה לתעלה בסיני, נפגע אמנון ונהרג. הובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין הצבאי בהר-הרצל. השאיר אחריו הורים ושני אחים. לאחר נופלו הועלה לדרגת רב-סמל.

במכתב תנחומים למשפחה השכולה כתב מפקדו: "אמנון היה מפא"ר בחורינו, מבכירי המדריכים במדור ידיעת הארץ, אשר במשך שנים רבות טרח ועבד ללא-לאות בכל תפקיד ומשימה שקיבל על עצמו, בהתלהבות ובנכונות. אמנון ראה כיעוד את הדרכת נושאי ידיעת הארץ בקרב הנוער והחיילים, וביצע זאת כשליחות לאומית. אלפי לוחמים תודרכו על-ידו בסיני במהלך המערכה והצטרפו אל רבבות תלמידיו ומאזיניו מהשנים בהן עסק בהסברת ארצנו ונופה. אין בפינו מילים המספיקות להביע את גודל הערכתנו לפועלו של בנכם, שהיווה דוגמה למופת לכל המדריכים. אשרי האומה שזכתה בבנים כאלה".

הוריו וחבריו הוציאו לזכרו ספר - בין חרמון לסיני, יד לאמנון - קובץ מאמרים בידיעת הארץ, בנושאי ארכיאולוגיה, היסטוריה וגיאוגרפיה של ארץ-ישראל, הנושאים שהיו קרובים ללבו של אמנון.